

[Hilmar Baunsgaard.]

det radikale venstre alt gjort op sige, at sådan som det i øjeblikket ser ud, kan vi ikke tage medansvar for denne lovgivning.

Så siger man: der har ikke været anvist alternativer. Man har ret så langt, at alternativer i den forstand, at der er stillet ændringsforslag til disse to lovforslag, er der ikke kommet, men det er ikke det samme, som at der ikke er anvist alternativer. Det radikale venstre har både under udvalgsarbejdet og i hvert fald meget klart ved anden behandling understreget, at vi var villige til at finde en anden form, der kunne føre til en efter vor opfattelse mere rimelig økonomisk afbalancering.

Vi har konkret peget på to områder, hvorigennem det skulle være muligt at opnå besparelser på det forelagte statsbudget på omkring en 400-450 mill. kr. Vi har sagt, at skønner man, at der stadig er et behov for en afbalancering over for lønmodtagerne, var vi villige til for alle, der har et lønmodtagerfradrag, at drøfte et yderligere nedslag i skatten, og vi har endelig gjort opmærksom på med hensyn til den almindelige budgetmæssige ansvarsfølelse, det finanspolitiske ansvar, at udskrivningsloven for det kommende år endnu ikke var færdigbehandlet. Man må erkende, at det er ikke ændringsforslag til de to fremsatte lovforslag, men man kan ikke hævde, som hr. Per Hækkerup gjorde det, at der ikke har været alternative tanker fremme.

Jeg må sige, at sådan som den politiske udvikling har været gennem de sidste små 4 uger, må min konklusion være, at regeringen har selv styret mod den situation, der foreligger i dag. Så kan man sige, at der indgår fra alle partier i situationen en politisk bedømmelse. Ja, det må der gøre, fordi det er jo en politisk vurdering, en politisk hensigt og en politisk bedømmelse, der ligger bag de sidste 4 ugers handlingsforløb. Det, man i virkeligheden i dag ville sige til os, var, at nu skal I stemme for dette her, og så skulle vi tage til efterretning, hvad man derudover ved forhand-

linger var blevet enig om skulle gælde. Jeg tror oprigtigt, at enhver kan forstå, at på den måde kan intet parti tage et økonomisk medansvar.

Hr. Per Hækkerup fremførte i sin tale, at nu havde jo alle partier — og han fremhævede vist i særlig grad venstre og det radikale venstre — talt om, at ulykken ved vor økonomiske situation var kapløbet mellem priser og lønninger, og at vi skulle have sagt, at det skyldes den automatiske pristalsregulering. Jeg er nødt til at sige til hr. Per Hækkerup, at det har det radikale venstre mig bekendt aldrig sagt. Vi har aldrig sagt, at det skyldes den automatiske pristalsregulering. Vi har rigtigt peget på, at svaghederne ved dansk økonomi er den økonomiske spiral, hvor lønninger og priser ustandselig gør en større omgang, hver gang den drejer. Men vi har aldrig sagt, at dette skyldes den automatiske pristalsregulering. Det ville efter vor opfattelse være forkert at sige, at det først og fremmest er pristalsreguleringen, der er skyld i det. Jeg tror ikke, man kan finde noget enkelt år inden for den fremgangsperiode, vi jo har haft gennem de sidste 8-10 år, hvor ikke den lønstigning, der er sket uden om den automatiske pristalsregulering, har været større end den, der er kommet gennem pristalsreguleringen. Sådan forholder det sig, så vidt jeg på dette tidspunkt er i stand til at bedømme 1967, også for indeværende år. De lønstigninger, der er kommet uden om den automatiske pristalsregulering, har været større end dem, der er kommet i kraft af pristalsreguleringen, og derfor ville det ikke være rimeligt at sige, at det er pristalsreguleringen der har skylden.

Det er klart, at man i ethvert ekspansivt samfund, sådan som også det danske er det, må være villig til, alt under hensyn til de forandringer, der sker i samfundet, at tage lønsystemer, indtægtssystemer, op til vurdering; derfor har jeg ikke med dette sagt, at jeg ikke har forståelse for, hvad begge arbejdsmarkedets parter har sagt, at der er ting, man kan drøfte vedrørende dyrtids-